

[Ninn-Hansen.]

sag for at få en løsning, så det ikke bliver, som det er i øjeblikket.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Man kan naturligvis bedømme værdien af denne debat forskelligt. Jeg forstår, at hr. Ninn-Hansen er meget tilfreds, og det er da i hvert fald rart at vide, at der er én, der er tilfreds med resultatet af drøftelserne.

Men det, der kalder mig op, er den forkerte konklusion, som hr. Ninn-Hansen drog af det lidt, der er sagt under debatten, nemlig den, at socialdemokratiet — jeg skal ikke svare på venstres vegne, venstre har jo en fortrinlig ordfører, der kan gøre det selv — er tilfreds med tingenes tilstand. Nej, vi er ikke tilfreds med tingenes tilstand, og når hr. Ninn-Hansen yderligere udtrykker det med henvisning til løsningen af den sidste overenskomstsituation, så må hr. Ninn-Hansen have glemt, hvordan debatten omkring den overenskomstsituation formede sig, og hvordan udviklingen op til dens løsning formede sig. Jeg tror ikke, der er nogen, der stærkere end socialdemokratiet har kritiseret den tidligere regering, fordi den i den grad forkludrede sagen. Jeg er overbevist om, at hvis den ikke havde forkludret sagen så effektivt, som den gjorde, så ville denne løsning af overenskomstsituationen ikke være endt i folketinget — og vi ønskede ikke, den skulle ende i folketinget. Men vi måtte drage den samme konklusion, som jeg forstod hr. Ninn-Hansen måtte drage, og som førte til den måde, det konservative folkeparti stemte på: at sådan som udviklingen var forløbet, var det nødvendigt.

Men jeg vil gerne tilføje, at vi har den opfattelse, at i stedet for at institutionalisere, hedder det vist med et fint fremmedord, drøftelser imellem forskellige organer og organisationer, så har vores erfaring vist os, at vi meget vel som regering og også uden at være i regering kan tale med arbejdsmarkedets parter. Det er ikke mig bekendt, at arbejdsmarkedets parter — ingen af dem — på noget tidspunkt har klaget over, at de ikke skulle kunne komme til at tale med en socialdemokratisk regering. Jeg ved godt, at under den sidste regering kneb det lidt med i hvert fald villigheden, eller hvordan man nu skal udtrykke det, hos regeringen til at

komme til virkelige drøftelser med arbejdsmarkedets parter, men hr. Ninn-Hansen må ikke drage slutninger herfra og så til en socialdemokratisk regering. Han kan tage alle de eksempler, han vil fra den periode, hvor socialdemokratiet har regeret, så vil han finde den erfaring bekræftet. Og vi føler altså, at hvis vi nu begyndte at oprette stive rammer for det, ville vi have ringere muligheder for at få virkelige drøftelser med arbejdsmarkedets parter. Det tror jeg altså er den erfaring, vi har gjort, og vi vil fortsætte med at gøre det.

Jeg kan sige til hr. Ninn-Hansen, som jeg kan sige til tinget i almindelighed, at vi vil dels selv tage initiativet til løbende at have kontakter med arbejdsmarkedets parter, og vi vil på et hvilket som helst tidspunkt, den ene eller den anden eller begge arbejdsmarkedets parter eller erhvervsorganisationer eller andre, der har afgørende betydning for det økonomisk-politiske forløb i Danmark, måtte ønske at tale med regeringen, være parat til at gøre det. Vi tror ærlig talt, at det er den smidigste, bedste og mest effektive måde at løse det på i stedet for at prøve på at stikke det ind i visse bestemte stive rammer, hvor vi så kan strides om, hvilke organisationer der skal være med, og hvilke der ikke skal være med, og få tiden til at gå med det.

Jeg tror altså, den form indtil videre er den, der passer bedst til det udviklingstrin, vi har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Erfaringerne fra arbejdsmarkedet viser, at organisationerne i de allerfleste situationer er i stand til at klare deres problemer. Det er kun i meget specielle situationer, at det kommer til folketinget. Jeg spørger altså, om ikke der, hvis man skubber dette organ ind imellem, vil blive en risiko for, at man ikke har den frie og fornuftige forhandling, som man ellers har. Kan der ikke også i forhold til folketinget blive noget forpligtende? Nu ser jeg nok i forslaget til folketingsbeslutning, at det er meget udefineret, hvad et sådant organ skal bestemme, hvilken myndighed det skal have. Men hvis det ingen myndighed har, hvis det bare er en diskussionsklub, så må jeg sige, at vi har diskussi-